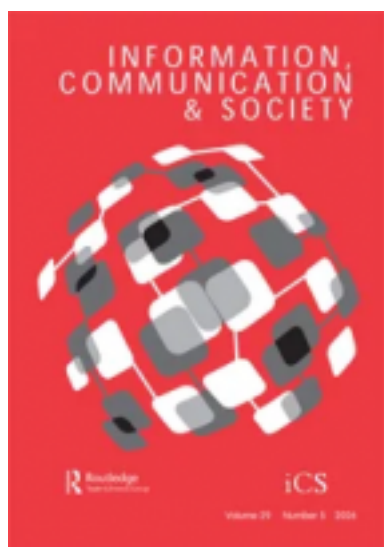

Aplicacions mòbils i públics culturals: més enllà del miratge participatiu

Publicat per [Interacció](#) [1] el 29/07/2014 - 11:54 | Última modificació: 06/05/2026 - 10:19

L'article parteix d'un context molt concret, la incorporació d'aplicacions mòbils en institucions culturals, per qüestionar una idea que ha guanyat força en els darrers anys: que la tecnologia, per si sola, pot ampliar i transformar els públics culturals. Situat en el marc del gir participatiu associat a les xarxes socials i els anomenats *networked publics*, el text revisa críticament aquesta promesa a partir d'un estudi de cas amb una orquestra simfònica britànica.

La recerca s'articula al voltant del desenvolupament d'una aplicació mòbil orientada a joves estudiants, amb tres objectius principals: facilitar la compra d'entrades, incrementar la interacció amb l'audiència i ampliar la base de públic. El punt de partida és reconeixible: en un context de retallades i exigència de rendiment, les institucions culturals busquen noves formes de demostrar valor i eficiència. Les aplicacions apareixen aquí com una eina atractiva, sovint associada a la idea d'innovació i proximitat amb els usuaris.

Tanmateix, l'anàlisi mostra ràpidament els límits d'aquesta expectativa. L'app funciona bé com a canal de venda i com a dispositiu de connexió simbòlica amb la institució. Els usuaris la valoren per la seva simplicitat i utilitat pràctica. Però aquesta eficàcia no es tradueix en una transformació profunda de la relació amb el públic. Les funcionalitats més "participatives", com compartir continguts a xarxes socials o explorar continguts musicals, tenen un ús molt limitat.

Això condueix a una constatació rellevant: la participació no es pot reduir a la disponibilitat tecnològica. Els públics no activen automàticament les possibilitats que la tecnologia ofereix. De fet, en aquest cas, la cultura musical clàssica introdueix una resistència clara. Es tracta d'un àmbit amb codis forts, aprenentatges previs i formes d'accés molt estructurades. L'interès per aquesta música no neix de la mediació digital, sinó d'experiències prèvies, familiars o educatives, que configuren disposicions duradores.

En aquest sentit, l'article qüestiona la idea que les xarxes socials puguin funcionar com a mecanisme d'expansió automàtica de públics. Les connexions digitals tendeixen a reforçar vincles existents més que a generar-ne de nous. Els usuaris comparteixen continguts amb persones que ja formen part del mateix univers cultural, cosa que limita la capacitat de creixement cap a nous segments. La lògica de xarxa no dissol les fronteres culturals, sovint les consolida.

El text també posa en relleu un altre límit menys evident: la compatibilitat entre tecnologia i experiència cultural. L'ús del mòbil durant el concert és percebut com a inadequat, gairebé com una ruptura de les normes implícites de comportament. Això indica que la mediació digital no pot intervenir en qualsevol moment ni de qualsevol manera. Hi ha espais i pràctiques que resisteixen aquesta integració, no per manca d'innovació, sinó per la naturalesa mateixa de l'experiència cultural.

En conjunt, l'article no rebutja el potencial de les aplicacions mòbils, però en reubica l'abast. Més que eines de transformació, funcionen com a dispositius de suport a pràctiques ja existents. La seva capacitat d'incidència depèn menys de les seves funcionalitats que de les condicions culturals en què s'insereixen. Això obliga a desplaçar la mirada: no es tracta tant de què permet la tecnologia, sinó de què estan disposats a fer els públics amb ella.

Referència

Crawford, G., Gosling, V., Bagnall, G., i Light, B. (2014). *Is there an app for that? A case study of the potentials and limitations of the participatory turn and networked publics for classical music audience engagement*. *Information, Communication & Society*, 17(9), 1072–1085. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2013.877953> [2]

[Text complet \(pdf\)](#) [3]

—

—

— [3]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: pensament cultural

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/aplicacions-mobils-publics>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.1080/1369118X.2013.877953>

[3] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e140163.pdf>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/5248>